

Vergaderjaar 2008–2009

30 545

Uitvoering Wet Werk en Bijstand

Nr. 74

VERSLAG VAN EEN SCHRIFTELIJK OVERLEG

Vastgesteld 29 april 2009

De vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid¹, heeft een aantal vragen voorgelegd aan de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid naar aanleiding van de brief van 13 maart 2009 inzake de uitvoering van de motie Karabulut c.s. over compensatie inkomensachteruitgang alleenstaande ouders in de bijstand, met een inwonend kind van 18, dat studerend of schoolgaand is (Kamerstuk 30 545, nr. 60) en over het «Onderzoek compensatie inkomensdaling voormalige alleenstaande ouders in de WWB» van de Inspectie Werk en Inkomen (IWI) (Kamerstuk 30 545, nr. 71). De staatssecretaris heeft deze vragen beantwoord bij brief van 27 april 2009.

Vragen en antwoorden zijn hierna afgedrukt.

De voorzitter van de commissie,
De Wit

Adjunct-griffier van de commissie
Esmeijer

¹ Samenstelling:

Leden: Van der Vlies (SGP), De Wit (SP), voorzitter, Van Gent (GL), Blok (VVD), Nicolai (VVD), Van Dijk (CDA), Smeets (PvdA), Dezentjé Hamming-Bluemink (VVD), Omtzigt (CDA), Van Hijum (CDA), Timmer (PvdA), Koşer Kaya (D66), Jonker (CDA), ondervoorzitter, Luijben (SP), Ulenbelt (SP), Ortega-Martijn (CU), Blanksma-van den Heuvel (CDA), Van der Burg (VVD), Koppejan (CDA), Van Dijk (PVV), Spekman (PvdA), Thieme (PvdD), Karabulut (SP), Vos (PvdA) en Vacature (PvdA).
Plv. leden: Van der Staaij (SGP), Gerkens (SP), Sap (GL), De Krom (VVD), Weekers (VVD), Smilde (CDA), Depla (PvdA), Aptroot (VVD), Pieper (CDA), Willemse-van der Ploeg (CDA), Dijsselbloem (PvdA), Pechtold (D66), Spies (CDA), Irrgang (SP), Lempens (SP), Cramer (CU), Biskop (CDA), Elias (VVD), Joldersma (CDA), Fritsma (PVV), Tang (PvdA), Ouwehand (PvdD), Gesthuizen (SP), Heijnen (PvdA) en Heerts (PvdA).

Opmerkingen en vragen van de leden van de CDA-fractie

1

De leden van de CDA-fractie hebben met instemming kennis genomen van de brief van de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over de uitvoering van de motie Karabulut cs. Het onderzoek van de Inspectie Werk en Inkomen (IWI) laat zien dat ten onrechte nog niet alle gemeenten (voormalig) alleenstaande ouders met een thuiswonend en nog studerend kind dat de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt een toeslag op basis van de algemene bijstand verstrekken. Het doet de leden van de CDA-fractie genoegen dat 86% van de gemeenten dit wel doet. Tegelijkertijd constateert de IWI dat 14% van de gemeenten geen toeslag verstrekt. Hiermee leggen zij niet alleen een breed gedragen wens van een overgrote meerderheid in de Tweede Kamer naast zich neer maar geven zij ook geen gehoor aan een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep (CRvB) in het voorjaar van 2007. Met de staatssecretaris zijn de leden van de CDA-fractie dan ook van mening dat wetswijziging op dit punt geboden is. Zij zijn benieuwd naar de termijn waarop de staatssecretaris denkt een wetsvoorstel aan de Kamer aan te kunnen bieden.

Ik verwacht het betreffende wetsvoorstel in de tweede helft van 2009 aan de Tweede Kamer te kunnen aanbieden.

2

Gemeenten hebben daarnaast ook via de bijzondere bijstand de mogelijkheid om inkomensdaling van voormalige eenoudergezinnen te compenseren. Het IWI-onderzoek laat zien dat dergelijke compenserende maatregelen voor 97% van alle mensen die hiervoor in aanmerking komen beschikbaar zijn. Daarmee laten gemeenten zien dat zij de basisgedachte die ten grondslag ligt aan de Wet Werk en Bijstand (WWB) en de bijzondere bijstand, die van decentraal en individueel maatwerk, op een verantwoorde en eigen wijze invullen. Met de staatssecretaris zijn de leden van de CDA-fractie van mening dat centrale voorschriften op dit punt niet nodig zijn en zelfs op gespannen voet staan met de basisgedachte uit de WWB. Wel vragen zij de staatssecretaris dit punt geregeld mee te blijven nemen in het overleg met gemeenten en de VNG over de uitvoering van de WWB.

Dit zal ik doen. In mijn brief d.d. 27 maart jl. aan alle gemeenten, heb ik de mogelijkheid om via de bijzondere bijstand een eventuele inkomensdaling van voormalige eenoudergezinnen te compenseren, onder de aandacht van de gemeenten gebracht. Ik heb daarbij tevens de gemeenten het «Onderzoek compensatie inkomensdaling voormalige alleenstaande ouders in de WWB» van IWI doen toekomen, en expliciet gewezen op de daarin opgenomen rekenvoorbeelden van de inkomenscompensatie. Ook in de verzamelbrief van april zal ik dit onderwerp als aandachtspunt opnemen. Voorts zal ik de problematiek in het periodieke Bestuursoverleg met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) aan de orde stellen.

Opmerkingen en vragen van de leden van de SP-fractie

3

De leden van de SP-fractie hebben kennis genomen van de brief van de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. De staatssecretaris zal middels codificatie van de WWB gemeenten verplichten om de maximale gemeentelijke toeslag van 20% WML te verstrekken aan alleenstaande ouders met een inwonend kind vanaf 18 jaar met alleen een studietoelage. De leden van de SP-fractie zijn zeer verheugd met dit posi-

tief besluit. Echter, deze wijziging laat onverlet dat in de praktijk alleenstaande ouders waarvan het jongste studerende kind 18 jaar alsnog kunnen terugvallen in inkomen van 90% WML naar 70% WML. De leden van de SP-fractie vragen waarom de staatssecretaris niet ook kiest voor wettelijke maatregelen om dit inkomensverlies te compenseren.

De codificatie waarvan in mijn brief d.d. 13 maart 2009 (30 545, nr. 71) sprake is, waarborgt in de regelgeving betreffende de algemene bijstand, een bestaansniveau op het sociaalminimum voor een nader aan te geven groep ouders en voormalige alleenstaande ouders. Als het jongste inwonende kind in een eenoudergezin 18 jaar wordt, heeft dit voor de bijstandsgerechtigde ouder tot gevolg dat de bijstandsnorm «alleenstaande ouder» wordt verlaagd naar de bijstandsnorm «alleenstaande». De genoemde codificatie voorziet er in dat de gemeente gehouden is deze bijstandsgerechtigde ouder bovenop de bijstandsnorm voor een alleenstaande ad 50% nettoWML, een maximale gemeentelijke toeslag ad 20% netto WML te verstrekken, respectievelijk af te zien van een verlaging van de gehuwdenorm, indien er alleen een niet ten laste komend kind vanaf 18 jaar inwoont, dat enkel een inkomen uit studiefinanciering heeft (of een daarmee qua hoogte vergelijkbaar netto inkomen). De WWB zal in dat geval dan waarborgen, dat de desbetreffende bijstandsgerechtigde ouder recht heeft op een totaal bijstandsinkomen ter hoogte van 70% nettoWML, en de desbetreffende bijstandsgerechtigde ouders een totaal bijstandsinkomen ter hoogte van 100% netto WML (gehuwden norm) hebben. In de situatie van alleenstaande ouders, is het vervolgens aan de gemeenten om te beoordelen of, en zo ja in welke mate via de individuele bijzondere bijstand inkomstenondersteuning wordt geboden aan bijstandsgerechtigde voormalige eenoudergezinnen die te maken krijgen met een inkomstendaling als gevolg van het feit dat hun jongste inwonende kind 18 jaar wordt. Ik heb er niet voor gekozen om ook in deze situatie centrale voorschriften vast te stellen. Uit het rapport van IWI blijkt immers dat in voorkomende gevallen het overgrote deel van de totale bijstandspopulatie (ruim 97%) in Nederland door de gemeenten reeds in enigerlei vorm financieel gecompenseerd voor de in de motie Karabulut bedoelde inkomensachteruitgang. Voorts moeten naar mijn mening de uiteenlopende situaties van alleenstaande ouders met inwonende meerderjarige kinderen met de daaruit voortvloeiende verschillen in inkomenshoogte en noodzakelijke bestaanskosten, van geval tot geval worden gewogen. Daarbij vormt het individueel maatwerk op basis van de bijzondere bijstand hét aangewezen kader. Bovendien stroken centrale regels voor wat betreft de compensatie van de inkomensachteruitgang van voormalige eenoudergezinnen niet met het decentralisatie- en activeringsbeginsel dat de WWB huldigt en kan deze zelfs deactiverend voor de betrokken doelgroep van voormalige eenoudergezinnen uitwerken.

4

De staatssecretaris is van mening dat gemeenten de norm van de alleenstaande (ouder) dienen te verhogen met de maximale toeslag respectievelijk de norm voor gehuwden waarvan beide echtgenoten jonger zijn dan 65 jaar, niet mogen verlagen indien het thuiswonend niet ten laste komende kind enkel een inkomen uit studiefinanciering heeft (IWI onderzoek, pagina 9). Waarom heeft de staatssecretaris er niet voor gekozen om de alleenstaande ouder, waarvan het meerjarige studerende kind nog thuis woont, de norm voor gehuwden te garanderen? Kan de staatssecretaris dit toelichten?

Zoals ik in antwoord 3 heb aangegeven, heb ik er niet voor gekozen om centrale voorschriften vast te stellen in welke mate via de individuele bijzondere bijstand, inkomstenondersteuning moet worden geboden aan bijstandsgerechtigde voormalige eenoudergezinnen die te maken krijgen

met een inkomstendaling als gevolg van het feit dat hun jongste inwonende kind 18 jaar wordt. Ten aanzien van de inkomensaanvulling tot de gehuwdennorm is het ook aan de gemeenten om van geval tot geval te beoordelen of deze via de bijzondere bijstand aan de alleenstaande ouder, waarvan het meerjarige studerende kind nog thuis woont, moet worden verstrekt.

5

De meeste gemeentelijke toeslagen compenseren de inkomensachteruitgang totdat het meerderjarige kind 21 jaar is. Als een student ouder dan 21 jaar nog thuis woont en de studie nog niet heeft afgerond vervalt de alleenstaande ouder alsnog naar een inkomen van 50% netto WML. Deelt de staatssecretaris de mening van de leden van de SP-fractie dat hierdoor alsnog een ongelijke positie kan ontstaan tussen kinderen waarvan de ouder wel of niet een WWB-uitkering hebben? Is de staatssecretaris bereid om maatregelen te treffen opdat gemeenten inkomensachteruitgang compenseren totdat inwonende studerende kinderen de studie hebben afgerond? Kan de staatssecretaris dit toelichten?

In het IWI rapport (blz. 10) wordt geconcludeerd dat 82% van de gemeenten de norm van de alleenstaande (ouder) met de maximale toeslag verhoogt indien het thuiswonend jongste inwonend kind 18 jaar wordt en enkel een WWB-uitkering voor een thuiswonende van 18- tot 21 jaar ontvangt of een ander hiermee in hoogte vergelijkbaar netto inkomen heeft (€ 221,81 per maand). Dit betekent echter niet – zoals uit vraag 5 zou kunnen worden afgeleid – dat deze gemeenten in het geheel geen toeslag meer verstrekken en dus dat een alleenstaande ouder alsnog naar een inkomen van 50% netto WML vervalt in de situatie dat een studerend kind ouder dan 21 jaar nog thuis woont en de studie nog niet heeft afgerond. Uit het rapport blijkt namelijk dat 86% van de gemeenten de maximale toeslag verleent indien er sprake is van een inwonend niet ten laste komend meerderjarig kind met enkel een studiefinanciering op grond van de WSF of de Wtos. De bijstandsnorm voor 18–21 jarigen wordt dus in dit verband alleen gebruikt om de inkomensgrens te bepalen van 18 tot 21 jarige inwonende niet studerende kinderen. Immers de bijstandsnorm van een alleenstaande vanaf 21 jaar is exclusief een eventuele gemeentelijke toeslag € 641,93 per maand, en daarmee belangrijk hoger dan de bijstandsnorm voor een 18 tot 21 jarige ad € 221,81 per maand. De voorgenomen wetswijziging van de WWB zal erin voorzien dat alleenstaande ouders met een inwonend niet ten laste komend kind vanaf 18 jaar met alleen een inkomen uit studiefinanciering, of een daarmee qua hoogte vergelijkbaar netto inkomen, recht hebben op een maximale gemeentelijke toeslag ad 20% netto WML. Hierbij gelden voor de toepassing in de WWB in beginsel geen leeftijdsgrenzen.

6

De leden van de SP-fractie vragen waarom de staatssecretaris er niet expliciet voor kiest om ook wettelijk te regelen dat studerende kinderen uit hun inkomen via de studiefinanciering niet kunnen en hoeven bij te dragen aan het gezinsinkomen? Is de staatssecretaris met de leden van de SP-fractie van mening dat de basis- en aanvullende beurs studiefinanciering bij de toekenning van de bijstandsuitkering aan de ouder(s) buiten beschouwing moeten worden gelaten, omdat dit budget bedoeld is voor kosten van de studie zelf (boeken en collegegeld)? Ziet de staatssecretaris mogelijkheden om de voorgenomen codificatie van de Wet Werk en Bijstand dusdanig vorm te geven, zodat alleenstaande ouders met een bijstandsuitkering en studerende kinderen de inkomsten uit studiefinanciering (basis en aanvullende beurs) buiten beschouwing worden laten bij bepaling van het inkomen van de ouder?

De voorgenomen codificatie in de Wet werk en bijstand voorziet erin dat de gemeente gehouden is de maximale gemeentelijke toeslag te verstrekken aan een alleenstaande (ouder), danwel af te zien van een verlaging van de gehuwdenorm bij ouders, indien er alleen een niet ten laste komend kind vanaf 18 jaar inwoont, dat een inkomen heeft van ten hoogste het normbedrag voor levensonderhoud studiefinanciering zoals vastgesteld in artikel 33, tweede lid, onder a, WWB (thans € 302,69 per maand). Daarmee is gewaarborgd dat het inkomen uit studiefinanciering van inwonende studerende kinderen geen gevolgen mag hebben voor de hoogte van de algemene bijstandsuitkering (basisnorm en gemeentelijke toeslag) van de ouder(s).

7

Op welke manier wil de staatssecretaris het verlies van kinderbijslag voor het jongste thuiswonende studerende kind dat 18 jaar is geworden voor alleenstaande ouders in de bijstand compenseren?

In het antwoord op vraag 3, heb ik aangegeven dat voor het compenseren van een eventuele inkomensachteruitgang van voormalige eenoudergezinnen, de bijzondere bijstand het aangewezen kader vormt. Ook het vervallen van de kinderbijslag voor kinderen vanaf 18 jaar kan bij de beoordeling van het recht op bijzondere bijstand een rol spelen.

8

Is de staatssecretaris met de leden van de SP-fractie en de IWI van mening dat een integrale toepassing van de ingetrokken Beschikking toeslagen voormalige éénoudergezinnen het beste aansluit op de door de Kamer aangenomen motie Karabulut cs? Waarom heeft de staatssecretaris hier niet voor gekozen en is zij alsnog bereid de ingetrokken Beschikking toeslagen voormalige éénoudergezinnen te doen herleven (eventueel in gewijzigde vorm)?

In mijn brief d.d. 27 maart 2009 heb ik de gemeenten expliciet gewezen op de rekenvoorbeelden die zijn opgenomen in het rapport van IWI. Deze rekenvoorbeelden zijn gebaseerd op de in 1996 ingetrokken beschikking voormalige eenoudergezinnen. Voor de redenen waarom ik er niet voor heb gekozen deze ingetrokken beschikking opnieuw in de vorm van een centraal voorschrift te laten herleven, verwijs ik naar het antwoord op vraag 3.

Opmerkingen en vragen van de leden van de VVD-fractie

9

In het algemeen zien de leden van de VVD-fractie geen aanleiding om alleenstaande bijstandsgerechtigde ouders, ruimer dan nu al het geval is, te compenseren vanwege inkomensachteruitgang als gevolg van het feit dat hun kind 18 jaar wordt. Zij hebben destijds tegen de onderhavige motie Karabulut cs gestemd. Alleenstaande ouders worden in de ogen van de leden van de VVD-fractie terecht aangemerkt als «alleenstaande» wanneer het kind 18 wordt. Ook ouders zonder bijstandsuitkering maken immers geen aanspraak op kindgerelateerde regelingen wanneer het kind 18 is geworden. De kinderbijslag vervalt bijvoorbeeld op die leeftijd en daarvoor in de plaats ontvangt het kind zelf een tegemoetkoming in de studiekosten vanuit de WsF of de WTOS.

De leden van de VVD-fractie realiseren zich dat in het geval van bijstandsgerechtigden, wanneer het kind 18 wordt, niet alleen de kinderbijslag vervalt, maar ook de bijstandsuitkering van de ouder zelf verlaagd wordt, van 70% naar 50% van het wettelijk minimum loon. Gemeenten hebben echter voldoende compenserende instrumenten in handen, zoals ook uit het IWI-onderzoek blijkt. Wat in sommige gemeenten wel verbeterd kan

worden is de uitvoering van de eigen verordening dan wel de naleving van de uitspraak van de CRvB van 17 april 2007. Het is goed dat de staatssecretaris gemeenten hier nogmaals op wijst. Verder is een juiste uitvoering van verordeningen een zaak van de lokale overheid zelf. De leden van de VVD-fractie zijn ook in dat opzicht tegen een compenserende, algemene maatregel vanuit het Rijk. Dit zou tekort doen aan de gedecentraliseerde bijstandstaak van gemeenten.

De leden van de VVD-fractie hebben, mede naar aanleiding van het IWI-onderzoek, de indruk dat de huidige compenserende maatregelen zelfs verder gaan dan waar het lid Karabulut in haar motie om vraagt. Ook de staatssecretaris lijkt die indruk te delen. Daarom willen de leden van de VVD-fractie een paar vragen stellen over de ratio achter de huidige «vergaande» compensatiepraktijk in de wet WWB.

De overbruggingstoelage of andere compenserende beschikkingen die verstrekt worden aan voormalige éénoudergezinnen worden in veel verschillende omstandigheden toegekend. Het blijkt dat dit niet alleen gebeurt bij gezinnen waarvan het kind een opleiding volgt. Ook blijken gemeentes een ouder te compenseren wanneer het kind zelf een bijstandsuitkering of een (laag) inkomen uit werk ontvangt. Wat is de rechtvaardiging hiervoor? Is de staatssecretaris het met de leden van de VVD-fractie eens dat een alleenstaande ouder alleen compensatie zou moeten krijgen wanneer het 18-jarige kind een opleiding volgt en daardoor geen ander inkomen heeft dan de tegemoetkoming in de studiekosten? Een persoon van 18 jaar die geen opleiding volgt zou volgens de leden van de VVD-fractie aan het werk moeten zijn, (tenzij hij of zij volledig arbeidsongeschikt is). Deze persoon kan dan voldoende inkomen genereren om niet afhankelijk te hoeven zijn van de bijstandsuitkering van de ouder. Compensatie van de ouder is dan ook overbodig en onwenselijk. Graag zien zij een reactie van de staatssecretaris tegemoet.

De VVD-fractie merkt op dat overbruggingstoelage of andere compenserende beschikkingen die door de gemeenten verstrekt worden aan voormalige éénoudergezinnen in veel verschillende omstandigheden worden toegekend. Dit is juist ook een van de redenen waarom vanuit het rijk ten aanzien van deze inkomenscompensatie geen centrale voorschriften zijn vastgelegd, immers de uiteenlopende situaties van alleenstaande ouders met inwonende meerderjarige kinderen met de daaruit voortvloeiende verschillen in inkomenshoogte en noodzakelijke bestaanskosten, moeten door de gemeente van geval tot geval worden gewogen. Bij de beoordeling van de vraag of in voorkomende gevallen via de individuele bijzondere bijstand inkomstenondersteuning geboden moet worden aan bijstandsgerechtigde voormalige eenoudergezinnen die te maken krijgen met een inkomstendaling als gevolg van het feit dat hun jongste inwonende kind 18 jaar wordt, kunnen de gemeenten zowel de feiten en omstandigheden van de ouder als die van het inwonende meerderjarige kind betrekken. De lokale overheid is immers het beste in staat om individueel maatwerk te leveren en de daarbij behorende afwegingen te maken.

10

Hoe verhouden de brede compensatiemogelijkheden voor alleenstaande ouders zich tot de opvatting van het kabinet dat jongeren moeten leren of werken? Is de staatssecretaris het met de leden van de VVD-fractie eens dat de huidige regeling wel eens demotiverend kan werken? Een jongere van 18 die niet meer naar school wil, zou moeten gaan werken om voldoende eigen inkomen te verdienen. Dit wordt echter onnodig gemaakt doordat een alleenstaande ouder een hogere bijstandsuitkering ontvangt als het inkomen van de jongere zelf te laag is.

Het kabinet is van mening dat jongeren moeten leren of werken. Indien er sprake is van een bij ouder(s) inwonend kind met alleen een inkomen ter

hoogte van de studiefinanciering, dan waarborgt de WWB (na codificatie) dat de gemeente als gevolg daarvan, de gemeentelijke toeslag voor deze alleenstaande (ouder) niet lager mag vaststellen dan de maximum toeslag ad 20% WML, respectievelijk moet afzien van een verlaging van de gehuwdennorm van de ouders. Het betreft hier de vaststelling van de hoogte van de algemene bijstandsuitkering van de ouder(s). In de gemeentelijke beoordeling van het antwoord op de vraag of daarnaast ook via de bijzondere bijstand een inkomenscompensatie moet worden verstrekt, kunnen de individuele feiten en omstandigheden van het geval, waaronder die zoals in de vraag is aangegeven, een rol spelen.

11

De meeste gemeenten compenseren een alleenstaande ouder in de bijstand tot het kind de 21-jarige leeftijd heeft bereikt. Op bladzijde 10 van het IWI-onderzoek staat echter dat 13% van de gemeenten dit doet vanaf het moment dat dit kind deze leeftijd heeft bereikt. Wat is hiervoor de reden? Hoe verhoudt zich dit tot het vervallen van de onderhoudsplicht van ouders wanneer een kind 21 is geworden? Tot welke leeftijd (van het kind) mogen gemeenten deze compensatie blijven toekennen?

Antwoord is betrokken bij het navolgende antwoord op vraag 12.

12

Wat vindt de staatssecretaris van de sterk uiteenlopende inkomensgrenzen (van het kind) die gemeenten hanteren om te bepalen of een compenserende maatregel toegekend wordt? Zijn de genoemde bedragen reëel? Is het bijvoorbeeld reëel dat gemeenten een ouder compenseren terwijl het kind zelf een inkomen heeft van 60% van het minimumloon? Wat vindt de staatssecretaris ervan dat geen enkele gemeente een glijdende schaal hanteert; dus hoe hoger het inkomen van het kind, hoe lager de toeslag op de norm?

Artikel 30, eerste lid, WWB bepaalt dat de gemeenteraad in een verordening moet vaststellen voor welke categorieën de (basis)bijstandsnorm wordt verhoogd of verlaagd en op grond van welke criteria de hoogte van de verhoging of verlaging wordt bepaald. Hierbij speelt de vraag of de belanghebbende al dan niet de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan kan delen met een ander, een belangrijke rol. De woonsituatie van de belanghebbenden is daarbij van doorslaggevend betekenis. De gemeenten hebben – binnen de wettelijke kaders zoals vastgelegd in artikel 30 WWB – een discretionaire bevoegdheid bij de invulling van deze gemeentelijk verordening toeslagenbeleid. Hieronder valt ook het hanteren van leeftijds- en inkomensgrenzen van inwonende meerderjarige kinderen en het al dan niet hanteren van een glijdende schaal daarbij. Het vervallen van de onderhoudsplicht van ouders wanneer een kind 21 jaar is geworden, is voor wat betreft de vaststelling van het recht op een gemeentelijke toeslag van de ouder niet relevant.

Op 17 april 2007 heeft de CRvB zich op het standpunt gesteld dat ouders geen woonkosten kunnen delen met een thuiswonend niet ten laste komend kind dat enkel inkomsten heeft uit studiefinanciering. Zoals ik de Kamer reeds heb gemeld, ben ik voornemens deze jurisprudentie te codificeren in de WWB en daarbij de hoogte van het inkomen uit studiefinanciering als norminkomen aan te merken, hetgeen inhoudt dat ook andere inkomstenbronnen ter hoogte van de studiefinanciering hier onder vallen. Deze codificatie wordt daarmee toegevoegd aan het wettelijk kader van artikel 30 WWB, waarmee de gemeenten bij het vaststellen van het gemeentelijk toeslagenbeleid in ieder geval rekening dienen te houden.

13

Hoeveel geld van de SZW-begroting wordt jaarlijks via gemeenten uitgegeven aan de overbruggingstoelage en de garantietoelage?

De gemeenten ontvangen de middelen voor de verstrekking van de bijzondere bijstand via de algemene uitkering in het Gemeentefonds. Het betreft hier een ongeoormerkte uitkering waarbij niet is aan te geven welk deel daarvan bestemd is voor specifieke verstrekkingen – zoals de overbruggingstoelage en de garantietoelage – in het kader van de bijzondere bijstand.